

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Petra Dukesa a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **V. L., S., spol. s r. o., B.**, IČO: X. proti žalovanému: **J. N.**, narodený 16. 01. 1951, K., o **1 625,84 eur / 48 980 S.** /, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu Bratislave č. k. 29 Cb 51/2002-290 zo dňa 07. 10. 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 29 Cb 51/2002-290 zo dňa 07. 10. 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 29 Cb 51/2002–290 zo dňa 07. 10. 2009 rozhodol tak, že ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz zo dňa 20. 09. 2002, č. k. 50 RZm 269/02-17, žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a rozhodol, že štát nemá proti žalovanému právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že súd zmenkovým platobným rozkazom č. k. 50 RZm 269/02-17 zo dňa 20. septembra 2002 uložil žalovanému, aby do 3 dní od jeho doručenia zaplatil sumu 48 900 S. s 6% úrokom od 15. mája 2002 do zaplatenia, zmenkovú

odmenu v sume 162 S. a náhradu trov konania v sume 2 445 S. ,alebo aby v tej istej lehote podal odôvodnené námietky na tomto súde. Citoval námietky žalovaného, v ktorých žalovaný namietal, že vyplnená zmenka nezodpovedá pravdivému stavu medzi účastníkmi konania, lebo žalobca neuviedol, že sa jedná o zabezpečovaciu zmenku po dobu omeškania splátky nájmu, a to vo výške omeškania mesačnej splátky. Uviedol, že podľa žalovaného zmenka bola vyplnená v rozpore so zmluvou o použití zmenky, naviac bola vyplnená neoprávnené v dobe, keď zmluva a jej príslušenstvá vrátane zmeniek boli ukončené a neplatné. Z obsahu námietok taktiež vyplýva, že podľa žalovaného zmenka nebola riadne prezentovaná, zmenka nebola žalovanému predložená v jeho mieste podnikania a žalovaný nebol vyzvaný k plneniu ani v inom mieste. Žalovaný v námietkach poukázal na skutočnosť, že žalobca sa domáha zaplataenia tej istej čiastky, ktorej sa domáha žalovaný v rámci určovacej žaloby, ako aj ktorých sa domáha žalobca v konaní na Okresnom súde v Prievidzi, a preto podľa žalovaného v pokračovaní v tomto konaní bráni prekážka začatého konania. V námietkach žalovaný namietal aj to, že žaloba ktorú podal na Okresný súd Bratislava I. sa týka určenia kúpnej ceny pre účely finančného vysporiadania z ukončeného záväzkového vzťahu, nakoľko účastníci mali uzatvorených sedem leasingových zmlúv, ktoré žalovaný vypovedal a žalobca zaslal neprávne vyčíslenie zostatkov.

K námietke žalovaného, že pokračovaniu v tomto konaní v zmysle § 83 O. s. p. bráni začatie iného konania konajúci súd uviedol, že záväzok zo zmenky je samostatný záväzok oddelený od záväzkového vzťahu, ktorý je príčinou jej vzniku a že ani zmenka, ktorá má zabezpečovací charakter nepredstavuje totožný záväzok prípadne záväzok akcesorický.

Citoval ustanovenia § 78 ods. 1 zákona č. 190/ 50 Zb. § 53 ods. 1 citovaného zákona a uviedol, že nakoľko má žalobca ako vystaviteľ zmenky postavenie ako príjemca cudzej zmenky práva proti nemu zmeškaním lehôt uvedených v ustanovení § 53 zaniknúť nemôžu. Z uvedeného dôvodu aj námietku žalovaného, že zmenka mu nebola riadne predložená na zaplataenie, konajúci súd označil za námietku nedôvodnú. K námietke žalovaného vznesenej podľa § 10 zákona č. 191/1650 Zb., že zmenka bola vyplnená v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve blankozmenky konajúci súd uviedol, že žalovaný vôbec nekonkretizoval neplatnosti v zmluve a tvrdenie, že blankozmenku už podľa dohody nebolo možné vyplniť v čase po ukončení zmenkového vzťahu podľa konajúceho súdu žalovaný spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť nepreukázal. Konajúci súd uviedol,

že práve naopak z čl. II ods. 3 účastníkmi uzavretej zmluvy o vyplnení a použití blankozmeniek č. L. zo dňa 17. mája 2001 ako aj č. L. založenej v spise boli záväzky dlžníka, ktoré veriteľovi vzniknú predčasným ukončením leasingovej zmluvy a sú obsahom finančného vysporiadania LZ. Konajúci súd konštatoval, že na neskôr uplatnené námietka žalovaného súd už prihliadať nemohol, vzhľadom na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 175 ods. 3. Ďalšie namietané skutočnosti, ktoré majú charakter kauzálnych námietok konajúci súd nepovažoval sa dostatočne konkrétne. Námietky označil za nejasné a kauzálny vzťah bližšie nekonkretizovaný, nakoľko z ich nie je jasné, či sa týkajú uzatvorených leasingových zmlúv, prípadne iba niektorej z nich a aj námietku ohľadne zmenkovej sumy považoval za nejasnú. Z uvedených dôvodov podľa ustanovenia §175 ods. 3 O. s. p. zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. ,§ 148 O. s. p. V závere rozhodnutia citoval ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. a uviedol, že žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania nevyhoveli, nakoľko žalovaný k žiadosti o odročenie nepredložil žiadne dôkazy.

Proti tomuto rozhodnutiu žalovaný podaním doručeným súdu dňa 10. 12. 2009 sa zákonnej lehote odvolal a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť. Ako dôvod uviedol, že súd konal v jeho neprítomnosti, i keď žalovaný nemohol potvrdenie od lekára predložiť z dôvodu, že lekár sa vyjadril v tom zmysle, že na požiadanie súdu toto predloží. Žalovaný namietal, napriek tomu, že žiadal o zaslanie kópie znaleckého posudku vypracovaného MUDr. G. znalcom z odboru psychiatrie a konajúca sudkyňa túto požiadavku ignorovala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nevyhoveli.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť správnosť prvostupňového rozhodnutia, ktorým Krajský súd v Bratislave ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz zo dňa 20. 09. 2002, č. k. 50 RZm 269/02-17. Žalovaný v odvolaní k samotnej otázke, či bol vydaný zmenkový platobný rozkaz v súlade so zákonom v odvolaní nič neuviedol. Namietal, že prvostupňový súd konal v jeho neprítomnosti, čím bolo porušené jeho ústavné právo ako účastníka konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri skúmaní otázky, či konaním prvostupňového súdu došlo k porušeniu práva účastníka, keď napadnutý rozsudok bol vynesý za jeho neprítomnosti skúmal, či žalovaný sa mal možnosť k veci vyjadriť a zúčastniť sa konania. Z predložených dokladov je zrejmé, že vo veci sa konalo niekoľko pojednávani, ktoré boli prevažne na žiadosť žalovaného odročené. Z predložených dokladov je však zrejmé že, pojednávanie vo veci sa konalo aj za prítomnosti žalovaného. Skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté na pojednávaní pokračovanom v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. za neúčasti žalovaného, Najvyšší Slovenskej republiky neposúdil ako konanie prvostupňovým súdom, ktorým by bolo porušené právo účastníka na spravodlivý súdny proces. Prvostupňový súd rozhodol na základe riadne vykonaného dokazovania a i keď konal v neprítomnosti žalovaného s odkazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p., a teda neporušil ústavné právo žalovaného ako účastníka konania. Skutočnosť, že konajúca sudkyňa nereagovala na požiadavku žalovaného zaslať mu znalecký posudok z odboru psychiatrie nemá relevantný význam pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia, a preto odvolací súd odvolanie žalovaného označil za právne bezdôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi trovy nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. mája 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková